

Stanowisko
Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia WRZOS
z dnia 25 listopada 2016
w sprawie sytuacji organizacji pozarządowych

Organizacje obywatelskie w Polsce stanowią obszar aktywności ludzi o bardzo różnych poglądach, światopoglądach i zapatrywaniach. Często reprezentują rozbieżne interesy i działają z odmiennymi wartościami i sposobami ich zrealizowania.

Wspólnym mianownikiem, blisko ośmiuset organizacji zrzeszonych we Wspólnocie Roboczej Związków Organizacji Socjalnych WRZOS, jest realizacja wielu zadań społecznych, wsparcia osób niesamodzielnych, osób z niepełnosprawnością, rodzin i dzieci oraz wielu innych grup społecznych wymagających aktywizacji i pomocy. Zadania te jako zadania pożytku publicznego zlecane są w ramach demokratycznych procedur przewidzianych ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Ustawa ta określa przejrzystość relacji stron i transparentność procesu realizacji zadań. Precyzyjne stosowanie tych przepisów uniemożliwia wolontaryzm i samowolność postępowania.

Członkowie WRZOS zawsze dbali i dbają o klarowność funkcjonowania tych przepisów, przejrzystych relacji publiczno-społecznych, jako gwaranta rozwoju aktywności obywateli i podejmowania przez nich działań na rzecz dobra wspólnego. Tym bardziej sprzeciwiliśmy się i sprzeciwiamy podnoszeniu pozamerytorycznych, w tym personalnych argumentów w debacie publicznej. Nie interesują nas zapatrywania organizacji ani poglądy ich członków. Interesują nas fakty odnoszące się do przejrzystości procedury, która wskazuje organizacje otrzymujące dofinansowanie lub sfinansowanie zadań publicznych, oraz jakość, celowość i efektywność realizowanych działań społecznych.

Dlatego też, Wspólnota Robocza Związków Organizacji Socjalnych wyraża swój niepokój obecną dyskusją publiczną, która buduje negatywne emocje wokół organizacji obywatelskich, co może przyczynić do niesprawiedliwych ocen ich dorobku i pracy, a w konsekwencji do zmniejszenia potencjału pozytywnej pracy wielu tysięcy ludzi poświęcających swój czas i energię dla dobra wspólnego. Nowoczesna polityka społeczna, wymaga bowiem stabilnej i opartej na zaufaniu współpracy sektora publicznego i obywatelskiego. Zanegowanie roli i potencjału organizacji obywatelskich, może służyć jedynie komercjalizacji usług społecznych, co mamy nadzieję, nie jest celem obecnej polityki rozwoju.